

Sant Josepmaria a Bell-lloc del Pla

En dues ocasions sant Josepmaria va estar al col·legi Bell-lloc del Pla de Girona: a l'octubre de 1966, un any després de començar l'escola, i al novembre del 1972, amb motiu de la catequesi que va desenvolupar per tota la Península Ibèrica.

04/08/2012

Sant Josepmaria va estar dues vegades al col·legi Bell-lloc, a la ciutat de Girona. La primera va ser el 10

d'octubre de 1966. Venia de Castella daura, una casa de recessos i convivències situada a Premià, al Maresme, i viatjava cap a França camí de Roma. Va voler aturar-se una estona per conèixer aquella nova iniciativa -tan sols tenia un any de vida- impulsada per pares que encomanava la formació espiritual dels alumnes a l'Opus Dei. L'estada fou només d'una hora aproximadament.

Va entrar a l'antiga Masia, l'únic edifici que hi havia llavors, i visità les poques aules amb què comptava. Al primer pis hi havia la sala d'estar: allà li esperava un grup de professors i alguns pares d'alumnes promotors. Estigueren una estona de tertúlia.

En seure en un dels sofàs vermells, es va fixar en la imatge de la Mare de Déu, una talla antiga, que es veia una mica deteriorada: li faltava la mà dreta. Suggerí que es restaurés la mà

afegint-hi alguna cosa. “Un fruit del camp”, proposà un dels presents, tot pensant en la Mare de Déu de la Pera que hi ha prop de la catedral de Girona. I sant Josepmaria afegí: “Que no li dieu rosa d’abril? Doncs per què no li poseu una rosa?”.

Pocs dies després, es va restaurar la mà i la rosa, i ara es conserva a la mateixa sala d’estar amb una peanya on es llegeix: “Rosa d’abril”, a l’esquerra “Bell-lloc”, i a la dreta la data: “10-X-1966”.

D’aquella trobada, va comentar que tot li havia agradat molt. Just abans de marxar, demanà als responsables de l’escola que compressin uns caramels per als nens que havien vingut.

Sis anys més tard, el divendres 24 de novembre de 1972, sant Josepmaria va tornar a Bell-lloc. El motiu era el viatge de catequesi que estava fent per tota la Península Ibèrica.

El dia estava cobert de núvols i la temperatura era de pocs graus sobre zero. Això no va impedir la presència de nombroses persones que es concentraren en el nou saló d'actes de l'escola. Bell-lloc havia augmentat considerablement en poc temps i disposava de nous edificis.

Primer va rebre a algunes famílies a la planta baixa de la Masia. Es disposava a entrar a la sala d'actes, quan ja a fora, de cop li presentaren un *ruquet* carregat amb fruits del camp. Es tractava d'una sorpresa que algunes persones li havien volgut fer, coneixent la seva predilecció vers aquests animals. Amb freqüència recordava que Jesús va entrar a Jerusalem entre aclamacions muntat sobre un ase. També des de jove, li agradava parlar de les virtuts del ruquet: treballador, humil, constant, dòcil... Així es veia sovint davant de Déu en la seva senzillesa i humilitat interior.

Tot seguit, arribà al saló d'actes, on l'esperaven moltes famílies i professors del Col·legi. Era una trobada familiar on qui volia podia preguntar i intervenir. Començà recordant la visita anterior:

-Fa uns anys, no molts, vaig venir per aquí, i vaig veure moltes coses bones. Vaig trobar unes ànimes meravelloses... No els vull tirar més floretes, perquè es posaran orgullosos. Vaig veure la masia vella, i poc més. Però ara això és una meravella. Em venen a la memòria aquells versos d'un Salm: montes sicut cera fluxerunt a facie Domini ... Tots els obstacles, han desaparegut davant d'aquests homes i d'aquestes dones de fe. És una meravella.

Efectivament, els somnis s'estaven fent realitat a Bell-lloc: aquelles famílies emprenedores començaven a veure els fruits d'un col·legi que

arribava a moltes poblacions de Girona.

En acabar la tertúlia, feliços d'aquella estona tan familiar, tots els presents tornaren a casa amb el ressò de les últimes paraules de sant Josepmaria:

-Demaneu que continuï estimant Jesucrist i la seva Mare Santíssima cada cop més. I que us estimi també molt a vosaltres. Ara us donaré la benedicció. Us diré, perquè no oblidó que estic a la meua terra catalana: que Déu estigui en el vostre cor, en els vostres llavis i en el vostre treball.